

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Kodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yehezkel

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 597 [1836 oder 1837]

במ לאקזחי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9132

חרגום אשכנזי

מב (א) היערויף פיהרסטע ער
מיד הינוים אין דען
אויסערן האף דען וועג נאָרד-
ויערטס, אונד ברפֿסטע מיד
אין דיא צעללע, וועלכע דער
גורה אונד דעם נערדליכען גע-
ביידע גענענאיבער לאַג, (ב)
נאך דער זייטע דער הונג-
דערטעלליגען לענגע אַם נערד-
ליכען איינגאַנגע אונד דער
פֿינפֿציגעלליגען כרייטע, (ג)
דען צוואַנציגען גענענאי-
בער, דיא אים אינגערן האַפֿע
יאָרען, אונד דעם פֿלאַהסטער
גענענאיבער, דער אים אייסרן
האַפֿע וואַר, ראַוואַ איין אחיק

יחזקאל מב

מב (א) ויציאני אל-החצר
החיצונה הדרך הדרך
הצפון ויבאני אל-הלשכה אשר
נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל-
הצפון: (ב) ארפני ארד אמות
המאה פתח הצפון והרחב
המשים אמות: (ג) נגד העשרים
אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה
אשר לחצר החיצונה אתיק אל-

פני

ר ש י

מב (א) ויציאני. מן המלך הפנימי: אל המלך החיצונה. בשער הכפין שהוזכר למעלה
ושער לחצר הפנימי נגד השער לכפון והוא היה נתון באמצע אורך עזרת ישראל
שהוא מאה אמה: ויבאני אל הלשכה אשר נגד וכו'. אל אחת מהלשכות הראשונות א"ג אל
מקום הלשכות קנברו"ן בלע"ז הם הלשכות העומדות בכפין הבית המובדלות ב' אמה מן
התחתית כמ"ג למעלה ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית ואין אדם יכול לנכס לאותן
לשכות ולא לאויר רחב העשרים שנייהם ובין התאים אלא דרך המלך הפנימית כמו שכתב
למטה בענין שהרי אמר שהמלך הפנימי ק' על ק' מרובע לפני הבית למזרח ואמר על רחב
הבית לקדים מאה אמה נמלא רחב הבית סוחם את רחב המלך החיצונה ואינו יכול ליכנס
לפנים מכדי הלשכות לא לכפין ולא לדרום לכך הושרך לבא לאותן הלשכות דרך המלך החיצונה
הלפנית: אשר נגד הגזרה. אותן הלשכות היו נגד כל ק' אמה של אורך הבית מן המזרח
למערב כמ"ג בענין הלשכות הללו והנה על פני ההיכל ק' אמה: (ב) אל פני אורך אמות
המאה פתח הכפין. אל פתח הלשכה שהיה פונה לכפון לחצר החיצונה ורוחב כנגדו ה' רחב
עד הכותל לפנית של חצר החיצונה ואורך מאה אמה שהיו הלשכות מחזיקות מן המזרח למערב
מאה אמה ורחבו מן הכפין לדרום כ' אמה כמ"ג למטה בענין וחלל המלך החיצונה ק' אמה
רחב כמ"ג למעלה וימד משער אל שער מאה אמה נמלא לפני הלשכות חלל אויר אורך מאה
אמה ורוחב כ': (ג) נגד העשרים אשר לחצר הפנימי. כל זה סימן מקום הלשכות חלל הכ'
ורחב אויר אשר לחצר הפנימי סביב לבית כמ"ג למעלה ובין הלשכות רחב עשרים אמה:
ונגד רכפה אשר לחצר החיצונה. שאמרנו למעלה שעליה היחה המלך (סניב) מוקפת סניב
לה: אתיק אל פני אתיק. לא ידעתי מהו: (ח') אתיק אל פני אתיק. אתיק הוא עמוד
כמו שפירש"י גמ' (לעיל ט"ז) והאתיקים סניב לשלשם שהם עמודים והלשכות העליונות היינו
הני לשכות עלמם שמדבר מהם וקורא אותם עליונות לפי שהם נגיבהו של הר כמו שפירש"י
גבי ומתחת הלשכות האלה והכי פי' על הסדר והלשכות העליונות שהם נגיבהו של הר שנים
מהם היו קבדות כלומר אינם רווחות לפי שהאתיקים היו ממעטים בהם שכן דרך הבתים
לחזק מלאכת בנינם לעשות עמודים עד שני שלישי החומה ומשם ואילך גלים ומשפיעים ולכך
הג' אינה קצרה והיינו דקאמר כי משולשות הנה ואין להם עמודים לפי שא"ל חזק כצד מלמטה
ואין להם עמודים כעמודי החזרות כלומר עמודי לשכות אלו אינם כשאר עמודים שאר עמודים
מיושנים אלא החומה לחזק חלל הני בעוני החומה בולטים לחזק ולפנים לכך א כלים מן הבנין:

בגל עים

פְּנֵי־אֲתִיק בְּשִׁלְשִׁים: (ד) וּלְפָנַי
הַשְּׁכוֹת מִהֶלֶךְ עֶשֶׂר אֲמוֹת רָחֵב
אֶל־הַפְּנִימִית דְּרָךְ אֵמָה אַחַת
וּפְתַחֲהֶם לְצִפּוֹן: (ה) וְהַשְּׁכוֹת
הַעֲדִיּוֹנָת קִצְרוֹת כִּי־יִוְכְלוּ
אֶת־יָקִים מִהֶנָּה מִהַתְּחִנּוֹת

ומהחיכוני

ר ש י

פֶּאָר דַּעַם אַנְדֶּעֶרן שְׂטאַנְד; עַם
וואַרן דרייא געשאַסע איבער-
איינאנדרע. (ד) פֶּאָר דַּעַן צַעל-
לַעַן וואַר איין גאַנג צַעֵהן עֵללַעַן
ברייט, דער איינווערטס איי-
נען רוים פֶּאָן איינער עֵללַעַע
איינגאַהם, ריא איינגענגע וואַ-
רען גענען גאַרדען. (ה) דיא
אַבערן צַעללַעַן וואַרען ענגער,
דען דאַז געביירע דער אַתיקים
אומפֶּאַסטע זאַוואַהלוּ א, אַלס
אויך דיא אונטערן אינר מיטט.

בשלישים. תרגום יונתן מחליטין משמע שהיו אוחזין לשכות משלוש שלש זו לכעלה מזו וגם
המקראות מיביתין כן שהוא אומר והלשכות העליונות קלרות מהתחתונות ומהחיכוניות. ואני
לא יכולתי להבין בשלשה המקראות הללו כלל מהו כי יוכלו אתיקים מה הם אוחס אתיקים
והיאך אובלות מן העליונות ואינם אובלות מן התחתונות ומן החיכוניות ועם שהוא נוהג לדבר
כי משלוש הנה ואין להם עמודים לא ידעתי להבין בו: (ד) ולפני השכות מהלך עשר אמות
רוחב אל הפנימית דרך אמה אחת. נראה בעיני לפי שחלל החיטונה רחב מאה מלפון לדרום
(והיו) השכות רחב כ' ולפניהם אורך חמשים לכל מלפון הרי נאך כל רחב החצר נמצא כל רחב
החצר סחוס שאין אורך בין השכות לבין זווית בית החליפות כלום ואין מנזל לכנס בו לאורך הב'
שנין השכות והחאים נמצא כי אורך כ' אמה המפסיק בין החאים והלשכות הוא ט"ו אמות
שאחורי בית החליפות ונוסף עליהם ה' אמות. ואל"ת נמצא אורך ה' אמות בין זווית החליפות
(לזווית השכות) הרי עובי כותל המפסיק בין חצר הפנימי ובין חצר החיטונה הנא מן המזרח
למערב סחמו שהרי עוביו שש אמות ורחשו כלה לאחזה זווית לסיף מאה אורך של חצר הפנימיות
אל זווית בית החליפות לפיכך אין מנזל לאותו אורך אמה כ' לא בפנימיות ולא בחיטונה אל"כ
היה משפע ובנוס כשהיה מכלה סוף חומת שנין ב' החלרות שופע בחוף חצר החיטונה או בפנימית
בעובי החומה אמה כדי כניסת אדם וכנס לחוף אורך ה' אמות שנין כותל החליפות לכותל
הלשכה והולך בא"ה אורך לכל מערב י' אמות ושם כלה מעך בית החליפות וכנס לחוף אורך
רחב כ' וז"ש מהלך י' אמות רחב לבא אל הפנימית דרך אמה אחת שהרי נכנס בו דרך פתח
אמה אחת ששיפע וכינס בסוף החומה ולמה קורבו מהלך רחב ולא היה לו לומר מהלך עשר
אמות אורך לפי שלענין בנין החליכות הוא רוחב לפי שנין החליפות מן הלפון לדרום ט"ו
אמה מן המזרח למערב אינו חלל י' אמות: ופתחיהם ללפון. ופתחי השכות הללו ללפון.
מלחתי: וזהו פירוש של פתח הלפון הכתוב למעלה שם קולר הדבור ונאן פירושו (זה שייך
לרש"י מ"ב בסוק ב' בנמר הדבור למעלה זהו פירש שמעיה וכח מדעתו. תו'): (ה) והלשכות
העליונות וגו' כי משלוש הנה וגו'. לא הכנתי בהם כלל: כי יוכלו אתיקים. כמו יאכלו אובלים
וממעטים

ב א ו ר

מב (ה) קצרות, אין לאל ידי לתרגם הפסוק הזה ושלאחריו כפי הודאת מליהם כאשר
אמרתי בלבי לעשות בבאור פרשיות האלה (לשען יפרשם הקורא בערך הנחמו) בלי
לחיות דעתי בענין הזה, כי כספר החתום הם, גם פשע הכתובים האלה, וכן הכנתי דבר
הנביא: הנה האתיקים היו טובות נבובות סוגרות הרוח אשר בין השכות, והיו יותר נבובות
מהלשכות העליונות, ולהאתיקים האלה לא היה תקרה, אבל כפה אשר כסתה את כל הרוח,
וא"כ יאכלו האתיקים מכל בנין השכות, כי סגנו אוחז ועליהם נשענה ונסמכה כפת השכות,
אבל ננהו גם ממום, וגם העליונות קלרו מהתחתונות, כאשר עליהן כסתה הכפה וקלרה רוחם
בערך אל רוח האחרות. כי יוכלו, כלומר עטרו וסגנו אוחז מכל לך. מדרגה, מהעליונות.
בנין

לערן. (ו) דען זיא ווארען דרייא פאך איבער איינאנדער, אונד האטטען קיינע זאלכע זיילען וויא דיא זיילען דער פארהאן פֿע, דעס האלב וואר מעהר אבנענאממען פֿאן (דטן חכערן לעלען) אלס בייא דען אונטערן אונד מיטטלערן, פֿאן דער ער-דע הנויף. (ז) דיא מויער פֿאן אויסען, דען צעללען געגענאי-בער, לענגס דעס אויסערן האן פֿעם אויף דער פֿארדערווייטע דער צעללען, וואר פֿינפֿציג עללען לאנג. (ח) דען דיא לעני גע דער צעללען, דיא צום אוי-סערן האף געהערטען, וואר פֿינפֿציג עללען, זא וויא זיא אויף דער פֿארדערווייטע דעם טעמפעלס הונדערט עללען בעטרוג. (ט) אונטערהאלב דיעוער צעללען, וואר דער אייננאנג פֿאן אסטען, דא ווא פֿאן אסטען האף היני-קעמטט. (י) נאך דער כרייטע דער האפמויער אויף דער אסטווייטע צו, פֿאר דער גורה

ומהתיכונות בנין: (ו) כי משלשות הנה ואין להן עמודים בעמודי החצרות על-כן נאצר מהתיכונות ומהתיכונות מהארץ: (ז) וגדר אשר לחוץ לעמית השכות דרך החצר החצונה אל-פני השכות ארבו המשים אמרה: (ח) כי-ארץ השכות אשר לחצר החצונה המשים אמרה והנה על-פני ההיכל מאה אמרה: (ט) ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצונה: (י) ברתב וגדר החצר דרך הקדים

ומתחת השכות קרי. השביא קרי אל קעמטט. (י) נאך דער כרייטע דער האפמויער אויף דער אסטווייטע צו, פֿאר דער גורה

ר ש י

וממעטים באויר השכות: (ו) על כן נאלל. בתרגומו דחיקן לפי שהם בעוני החומה נ לטים לחון ולפנים מחזקים השכות: מהתחתונות ומהתיכונות מהארץ. כך מנחתי בשם אל גדול (סח"א): על כן נאלל. ת"י דחיקן. (ואני לא היה לי לא רב ולא עזר בכל הבנין הזה חלא כמו שהראוני מן השמים): (ז) וגדר אשר לחון וגו'. המפסיק בין השכות והחצר החיצונה שלד מזרח: ארבו משים אמרה. מן הכפון לדרום: (ח) כי ארך השכות. מן הכפון לדרום נ' אמה: והנה על פני ההיכל. מן המזרח למערב כנגד האולם וההיכל ובין הכפרת והתחים ק' אמה: (ט) ומתחת השכות האלה. איני יודע אם בא ללמוד שהיו להם מחילות מתחתיהם או בא ללמוד שהיו לשכות במזרח החצר ולפי שההר הולך ומשפיע ללד המזרח קורא לו ומתחת השכות האלה שאלו בגובהו ואלו בשפולו וכן הוא אומר ובשפולו של חצר אל המבוא אשר מהקדים בבאו להנה מהחצר החיצונה: (י) ברוחב גדר החצר וגו'. הבא מן הקדים של חצר החיצונה וסובב אל הכפון דרך מקלוע לפונית מזרחית של חומת הפנימית מבחוץ לנא לאותן השכות

ב א ו ר

בנין, מוסב אל האתיקים, כלומר בנין האתיקים. (ו) עמודים, אלו היה להם עמודים, לא היו נכרבים לאתיקים לסמוך ולשעון הכפה, אבל באשר לא היו להם עמודים, היו נכרבים לאתיקים, וחולי נקראו החומות האלה חת קים באשר הנה חזקות ואזקות, מל' חתיק יומין. נאצל, ענין פרישה, כמו אלת לי ברכה (בראשית כ"ז ל"ו), ומוסב על השכות העליונות. הגיב

אֶל-פְּנֵי הַגְּזֵרָה וְאֶל-פְּנֵי
הַבְּנִין לְשָׁכוֹת: (יא) וְדַרְךְ
לְפָנֵיהֶם כְּמֵרְאֵה הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר
דָּרָךְ הַצִּפּוֹן כְּבָאֲרָכָן בֵּן רַחֲבָן
וְכֹל מוֹצְאֵיהֶן וְכַמְשָׁטִיהֶן
וְכַפְתֵּיהֶן: (יב) וְכַפְתֵּי הַלְּשָׁכוֹת
אֲשֶׁר דָּרָךְ הַדְּרוֹם פָּתַח בְּרֹאשׁ
דָּרָךְ דָּרָךְ בְּפָנֵי הַגְּדֵרֶת הַגִּינָה
דָּרָךְ הַקְּדִים בְּבוֹאֵן: (יג) וַיֹּאמֶר
אֵלַי לְשָׁכוֹת הַצִּפּוֹן לְשָׁכוֹת
הַדְּרוֹם אֲשֶׁר אֶל-פְּנֵי הַגְּזֵרָה הִנֵּהוּ
לְשָׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּ-שָׁם
הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר-קְרוּבִים לַיהוָה
קָדְשֵׁי הַקֹּדְשִׁים שָׁם יִנְיָחוּ קְדְשֵׁי
הַקֹּדְשִׁים וְהַמְנַהֵה וְהַחֲטָאֵת
וְהָאֵשׁ כִּי הַמָּקוֹם קָדֹשׁ:

בכאם

ר ש י

חרגום אשכנזי קבו

אונר דעם געביידעס, ווארען
צעללען. (יא) איין גאנג וואר
פאר איהנען געשטאלטעט וויא
יענער פאר דען צעללען, דער
געגען נאָרדען לאג; איהרע
לאנגע אונר איהרע ברייטע,
אויך אללע איהרע אויסגענגע
איהרע איינריכטונג אונר
איהרע אָפֿענונגען (ווארען וויא
בייח יענען). (יב) אונר וויא
איהרע איינגענגע צודען צעל-
לען אויף דער זידווייטע צו, זא
וואר איין איינגאנג צו אַנפֿאנג-
גע איינעס וועגעס, דעס וועגעס
געמליך פאר דעם ציערליכען
שטוענגענגע עסטליך, ווא
מא היינינגינג. (יג) ער זאגטע
מיר: דיא צעללען געגען נאָר-
דען, דיא צעללען געגען זידען
דיא פאר דער גורה ליעגען,
זיען דיא הייליגען צעללען, ווא
דיא פריעסטער, דיא זיך דעם
עוויגען נאָהען, דאז אללער-
הייליגסטע פֿערצעהרען; דא
רין לעגען זיא אויך דאז אל-
לערהייליגסטע מעהל-זינג-
אונר שולדאָפֿפֿער גיערער,
דען דיעוער אָרט זיא הייליג.

הלשכות שנלפון מולא על פני גדר החצר כוחל מזרח של חצר הפנימית שהוא מערבית לחיכונה
כנגד הגזרה והבנין שבפנימית: לשכות. סמוכות לאותו הכותל ועומדים בחיכונה. מלחמי:
(יא) ודרך לפניהם. פני לשכות הללו יש דרך רחב אויר בחצר (החיכונה) ג' אמה במרחק
דרך הלשכות אשר נלד הלפון הכחונות למעלה: בארכן. של לשכות הלפון ארכן של אלו וכן
רחבן: וכל מולתיהן. למולא לשכות הלפון: וכמשפטיהן וכפתייהן. הלשכות של לשכות הלפון:
(יב) וכפתי הלשכות אשר דרך הדרום. פתחי לשכות הקדים שאף בדרום היו לשכות מובדלות
מן החאים הדרומיים כ' אמה כמ"ש למעלה ובין הלשכות רחב כ' אמה סביב לבית סביב סביב:
פתח בראש דרך. פתח היה להם ללשכות הקדים בראש דרך והדרך היה בפני הגדרת הגינה
ח"י דוכן ליואי ול' גדרת הגינה בנין גדר אבנים עשוי במעלות שהיו נוגנים ושירים עליו:
דרך הקדים. שהדוכן היה במזרח בדבתיב בד"הי בפרשת ומשלם והלויים המשוררים לבלם לאסף
והיטן

ב א ו ר

(יב) [הגינה, ר"ל מעלת אבנים עשויה כמו גדר אבנים והיתה הגונה ונאה, הגינה מדכני
מו"ל, דבר הנון, (יד"ק).]

(יד) בבאם הכהנים ולא יצאו
 מהקדש אל החצר החיצונה
 ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו
 בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים
 אחרים וקרבו אל אשר לעם:
 (טו) וכלה את מדות הבית
 הפנימי והוציאני דרך השער
 אשר פניו דרך הקדים ומדדו
 סביב סביב: (טז) מדד רוח הקדים
 בקנה המדה חמש מאות קנים
 בקנה המדה סביב: (יז) מדד רוח
 הצפון חמש מאות קנים בקנה
 המדה סביב: (יח) את רוח הדרום
 מדד חמש מאות קנים בקנה
 המדה: (יט) סבב אל רוח הים
 מדד חמש מאות קנים בקנה
 המדה: (כ) לארבע רוחות מדדו
 חומה לו סביב וסביב ארך חמש

(יד) ווען דיא פריעסטער הינא קאממען, דירפען זיא ניכט גלייך אויס דעם הייליגטהומע אין דען איסערן האף געהען, זאנדערן זיא מיססען דיא קליי- דער אין וועלכען זיא דען דיענסט פערריכטעטען, דא- זעלכסט ליעגען לאססען, דען זיא זינד הייליג, דאן ערשט ווען זיא זאנדערע קליידער זיא געלעגט האבען, קעננען זיא זיך דעם פאלקע נאהערן. (טו) אלס ער מיט דען מעססען גען דעם אינגערן מעמפעלס פערטיג וואר, דא פיהרטע ער מיך צו דעם טהאר דאן געגן א- סטען ליגט, אונד מאס עס נאך אללען ריכטונגען. (טז) ער מאס דיא אסטויטע מיט דער מעס- רוטהע, פינף הונדערט רוטהען רינגס אומהער נאך יענער מעסרוטהע. (יז) ער מאס דיא נארוויטע פינף הונדערט רוטהען נאך יענער מעסרוטהע רינגס אומהער. (יח) דיא זיד- זייטע מאס ער פינף הונדערט רוטהען נאך יענער מעס- רוטהע. (יט) דאן ווענדעטע ער זיך צור אכענדויטע אונד מאס

מאות ולבשו קרי. מאות קרי (כ) זא האטטע ער עס נאך אללען פינף הונדערט רוטהען נאך יענער מעסרוטהע. פינף הונדערט עללען לאנג פיער זייטען נעמעססען; איינע מויר וואר רונד אימהער, פינף הונדערט עללען לאנג א'גד

ר ש י

והימן לידמותו וגו' עומדים מורח למזבח: (יד) בבאם הכהנים וגו'. בבואם לאותן לשכות לאכול ולא ילאו. מהן שהן קדש: אל הכזב החילונה. בנגדי קודש שעליהם: ושם יניחו בגדיהם וגו' וקרבו אל אשר לעם. וינאו ליגע בנגדי העם אס ירכו אכל בנגדי כהונה לא יגעו אל העם שיש בהן מעלת עהרה ובנגדי החול מדרש להם: (טו) ומדדו סביב סביב. לכל היקף הר הבית מבחוץ: (כ) לארבע רוחות מדדו. ג' אלפים על ג' אלפים אמה שהקנה ו' אמה וזה הוא שיימד הקלירי (בקדושה דיום שני של סובות) דוד יטע קו ג' אלפי אמות קלונה על ג' אלפי אמות והיא ל'ו כמדת הראשונה שהיה הר הבית ה' אמות אמה על ה' אמות אמה חלוק ג' אלפים על ג' אלפים ברצועות של ח"ק אמות שתי וערב וחמא-א סס ל'ו רבעים של חמא אמות על חמא אמות ועל כן אחר הפייט (שם בקדושה) ל'ו כמו שהיתה מתחבלת. מלחתי: חומה

יחזקאל מב מג

מאות ורחב חמש מאות להבדיל
בין הקדש לחל:

מג (א) ויולכני אל השער שער
אשר פנה דרך הקדים:
(ב) והנה כבוד אלהי ישראל בא
מדרך הקדים וקולו כקול מים
רבים והארץ האירה מכבודו:
(ג) וכמראה המראה אשר ראיתי
כמראה אשר ראיתי בבואי
לשחת את העיר ומראות
כמראה אשר ראיתי אל-נהר
כבר ואפל אל-פני: (ד) וכבוד
יהוה בא אל-הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים: (ה) ותשאני
רוח ותבאני אל-ההצר הפנימי
והנה מלא כבוד יהוה הבית:
(ו) ואשמע מדבר אלי מהבית

ואיש

תרגום אשכנזי קבו
אונד פִּינף הינדערט עללען
ברייט, אום דאז הייליגע פֿאָן
דעם ניכט הייליגען אַכצוואַנ-
דערן.

מג (א) ער פֿיהרטע מיך צום
טהאַרע, צו יענעם
נעמליך דאָ זיך געגען אָסטען
ווענדעט. (ב) זיעהע, דאָ קאָם
דיא העררליכקייט דעם גאָט-
טעם ישראל פֿאָן דער אָסט-
זייטע הער; דאָכייא וואָר איין
גערייש גלייך דעם כרויזען פֿיע-
לער געוועסער אונד דיא
ערדע שטראַהלטע פֿאָן זיינער
מאָיעסטאָט. (ג) דיא ערשיי-
נונג גליך יענער דיא איך שאָן
געזעהען, נעמליך, גלייך יע-
נער ערשיינונג דיא איך געזע-
הען, אַלס איך דיא שטאַרט צו
צערשטאַרען קאָם, אונד גאַנץ
זאָ וויא יענע ערשיינונג, דיא
איך אַם פֿלוססע כבר געזעהען,
אונד איך פֿיעל אויף מיין אַנגע-
זיכט. (ד) דיא העררליכקייט
גאָטטעס קאָם אין דען טעם-
פעל, אויף דער זייטע דעם
טהאַרעס דאָ געגען אָסטען
ליענט. (ה) גון ערהאַב מיך

איין גייסט, אונד פֿיהרטע מיך אין דען אינגערן האָף; זיעהע! דאָ ערשיללטע דיא הערר-
ליכקייט דעם עוויגען דען טעםפעל. (ו) איך האָרטע פֿאָם טעםפעל הער מיך אַנרעדען
אונד

ר ש י

חומה לו. להר הבית: סביב אורך חמש מאות. שתי וערב זו חומת החיל המקפת כל הכר:
להבדיל. את העם בין קודש ש לכניס למול בחון: מלאחי. (סא"ח) גמר כל מדה:
מג (א) ויוליכני. חזר והכניסני לשער הקדים וראיתי הכבוד יורד לעזרה: (ג) וכמראה
המראה. ט' מראות בחובין במקרא זה ומחובן היו רואין הנביאים חן ממשה רבינו
שהיה רואה מחוך מראה אחת לפיכך איסכקלריו שלו מאירה ורואה ממש וזכו שייסד הפייט
(שם בשילוק) מחזות המלכות נתשע מחזות: בנואי לשחת את העיר. בפרשת והחיות תיו
(לעיל ט') שנת' שם קרבו פקודות העיר ושם פי' את דוגמת מרכבה: (ו) מדבר אלי. ממליל

ב א ו ר

מג (ג) בכאי לשהח, אולי כיון נז: על עיין פרשה ט'.